

§ 6. W celu stworzenia warunków do realizacji obowiązków określonych w § 2—4 stanowisko głównego księgowego uznaje się za równorzędne stanowisku zastępcy prezesa zarządu organizacji spółdzielczej, zastępcy kierownika działalności gospodarczej organizacji spółdzielczej lub zastępcy kierownika zakładu.

§ 7. W § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1982 r. w sprawie głównych księgowych przed-

siębiorstw i innych państwowych jednostek organizacyjnych (Dz. U. Nr 25, poz. 179) skreśla się wyrazy: „organizacjom spółdzielczym i”, a także wyrazy: „w organizacjach spółdzielczych oraz”.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

97

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 kwietnia 1983 r.

w sprawie terminów płatności podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 18 ust. 3 oraz art. 38 pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1980 r. Nr 27, poz. 111 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289) zarządza się, co następuje:

§ 1. Płatnicy będący jednostkami gospodarki uspołecznionej są obowiązani:

- 1) wpłacać podatek od wynagrodzeń na rachunek bankowy właściwego urzędu skarbowego w terminie do dnia 5 miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonali wypłaty wynagrodzeń,
- 2) przesyłać urzędowi skarbowemu w terminie określonym w pkt 1 deklarację podatkową według ustalonego wzoru, która zawiera łączną sumę wynagrodzeń wypłaconych w danym miesiącu, kwotę potrąconego podatku od wynagrodzeń oraz kwotę podatku wpłaconego na rachunek bankowy urzędu skarbowego; jeżeli między kwotą potrąconego podatku a kwotą wpłaconego podatku występuje różnica, należy ten fakt wyjaśnić w deklaracji.

§ 2. Płatnicy będący jednostkami gospodarki nie uspołecznionej obowiązani są:

- 1) wpłacać na rachunek bankowy lub do kasy właściwego urzędu skarbowego podatek od wynagrodzeń do dnia 10 miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonali wypłaty wynagrodzeń,
- 2) składać urzędowi skarbowemu w terminie określonym w pkt 1 wykazy potrąceń według ustalonego wzoru lub odpisy list płacy.

§ 3. Podatnicy, którzy nie uiszczają podatku od wynagrodzeń za pośrednictwem płatników, obowiązani są sami obliczać i wpłacać do kasy właściwego urzędu skarbowego należny podatek w terminie 7 dni po upływie miesiąca, w którym nastąpiła wypłata wynagrodzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Nieckarz

98

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WĘWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 23 kwietnia 1983 r.

w sprawie oznaczania rodzajów rzemiosł, określenia uprawnień i kwalifikacji zawodowych wymaganych do ich wykonywania oraz pierwszeństwa kombatantów w uzyskiwaniu zezwoleń na wykonywanie rzemiosła.

Na podstawie art. 3 ust. 6 pkt 1 i 2 oraz art. 4 ust. 4 ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. z 1983 r. Nr 7, poz. 40) oraz art. 18 ust. 5 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. o szczególnych uprawnieniach kombatantów (Dz. U. Nr 16, poz. 122 i Nr 40, poz. 269) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa zasady oznaczania rodzaju rzemiosła w wydanych uprawnieniach do wykonywania rzemiosła, rodzaje rzemiosł, których wykonywanie wymaga kwalifikacji zawodowych, oraz rodzaje rzemiosł, które mogą być wykonywane wyłącznie po wydaniu zezwolenia na ich wykonywanie.

2. Rodzaje uprawnień oraz kwalifikacji zawodowych wymaganych do wykonywania poszczególnych rzemiosł określa wykaz rzemiosł oraz wymaganych uprawnień i kwalifikacji zawodowych do ich wykonywania, stanowiący załącznik do rozporządzenia, zwany dalej „wykazem”.

§ 2. Osoba ubiegająca się o wydanie uprawnienia do wykonywania rzemiosła, zwanego dalej „uprawnieniem”, powinna we wniosku o wydanie uprawnienia wskazać rodzaj rzemiosła wymieniony w wykazie oraz określić przedmiot zamierzonej działalności.

§ 3. We wniosku o wydanie uprawnienia można wskazać więcej niż jeden rodzaj rzemiosła albo określić część danego rodzaju rzemiosła, które osoba ubiegająca się o uprawnienie zamierza wykonywać.

§ 4. Jeżeli rodzaj rzemiosła, które osoba występująca o wydanie uprawnienia zamierza wykonywać w całości lub w części, nie jest wymieniony w wykazie, lecz może być zaliczony do jednej z grup rzemiosł określonych w wykazie jako „inne nie wymienione rzemiosła”, rodzaj rzemiosła określa się nazwą stosowaną w nazewnictwie technicznym lub w języku potocznym.

§ 5. Organ wydający uprawnienie określa w nim rodzaj rzemiosła zgodnie z przepisami § 2—4, przyjmując za podstawę rodzaj rzemiosła i przedmiot działalności wskazany we wniosku osoby ubiegającej się o wydanie uprawnienia.

§ 6. Organ wydający uprawnienie zamieszcza w nim, w celach statystycznych, obok nazwy danego rodzaju rzemiosła odpowiedni symbol, podany w rubryce 1 wykazu.

§ 7. 1. Rodzaje rzemiosł oznaczone w rubryce 3 wykazu symbolem „zeww.” mogą być wykonywane wyłącznie na podstawie zezwolenia, mimo zachowania warunków wskazanych w art. 4 ust. 1—3 oraz ust. 5 ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. z 1983 r. Nr 7, poz. 40), zwanej dalej „ustawą”.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do rodzajów rzemiosł zaliczonych do „innych nie wymienionych rzemiosł”, jeżeli przedmiotem działalności będzie wyłącznie wykonywanie usług dla ludności lub rolnictwa.

§ 8. 1. Rodzaje rzemiosł oznaczone w kolumnie 4 wykazu symbolem „kw.” mogą być wykonywane tylko przez osobę legitymującą się dowodem posiadania kwalifikacji zawodowych, określonym w art. 7 ust. 1 ustawy, lub przez osobę zwolnioną od obowiązku przedstawienia takiego dowodu w trybie art. 8 ustawy.

2. Jeżeli rzemiosło, do którego wykonywania wymagane jest posiadanie kwalifikacji zawodowych, miało być wykonywane w zakresie ograniczonym jedynie do produkcji określonych wyrobów lub świadczenia określonych rodzajów usług, za wystarczający uważa się również dowód posiadania kwalifikacji zawodowych, o którym mowa w art. 7 i 8 ustawy, stwierdzający kwalifikacje zawodowe do wykonywania tylko tych wyrobów lub usług.

§ 9. Jeżeli wydanie uprawnienia jest uzależnione od posiadania kwalifikacji zawodowych, zainteresowana oso-

ba powinna wykazać się dowodem posiadania kwalifikacji w zawodzie, wymienionym w kolumnie 5 wykazu. Organ właściwy do wydania uprawnienia może, po zasięgnięciu opinii izby rzemieślniczej, uznać za wystarczające kwalifikacje w zawodzie pokrewnym zawodowi wymienionemu w kolumnie 5 wykazu.

§ 10. Jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami przy wykonywaniu określonego rzemiosła są wymagane także inne kwalifikacje niż wymienione w art. 7 ust. 1 ustawy, uprawnienie może być wydane osobie, która wykazała się dowodem posiadania takich kwalifikacji.

§ 11. Przy rozpatrywaniu wniosku o wydanie uprawnienia do wykonywania rzemiosła zaliczonego do grupy „innych nie wymienionych rzemiosł” organ właściwy do wydania uprawnienia zasięga opinii izby rzemieślniczej co do konieczności posiadania kwalifikacji zawodowych oraz rodzaju kwalifikacji niezbędnych do wykonywania danego rodzaju rzemiosła. Jeżeli z rodzaju działalności wynikać może zagrożenie zdrowia, życia lub istotnych interesów osób korzystających ze świadczeń lub zatrudnionych przez rzemieślnika pracowników albo innych osób, należy ponadto zasięgnąć opinii właściwego organu administracji państwowej oraz państwowego inspektora pracy.

§ 12. 1. Pierwszeństwo w uzyskaniu zezwolenia na wykonywanie rzemiosła przysługuje kombatantom.

2. Organy właściwe do wydawania uprawnień do wykonywania rzemiosła oraz organy opiniujące przyznawanie tych uprawnień zobowiązane są do rozpatrywania w pierwszej kolejności wniosków o wydanie uprawnień dla kombatantów.

§ 13. Osoby prowadzące w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie potwierdzeń zgłoszeń wykonywania rzemiosła, działalność, na którą stosownie do przepisów tegoż rozporządzenia wymagane jest posiadanie zezwolenia, wystąpią, nie później niż do dnia 30 czerwca 1983 r., o wymianę tych uprawnień na zezwolenia.

§ 14. Osoby, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia prowadzą — na podstawie uprawnień wydanych stosownie do przepisów obowiązujących dotychczas — rzemiosła, w odniesieniu do których nie istniał obowiązek posiadania dowodów kwalifikacji zawodowych, a obecnie objęte wymaganiami posiadania takich dowodów, uznaje się za spełniające warunek posiadania kwalifikacji zawodowych w danym rzemiośle.

§ 15. Traci moc rozporządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 30 września 1972 r. w sprawie oznaczania rodzajów rzemiosł oraz określenia uprawnień i kwalifikacji zawodowych wymaganych do ich wykonywania (Dz. U. z 1972 r. Nr 45, poz. 290, z 1975 r. Nr 7, poz. 39, z 1976 r. Nr 8, poz. 41 i z 1980 r. Nr 11, poz. 37).

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: Z. Komender